Scipionis Bendinellii

ACADEMICI OBSCVRI

IN

DEIPARAE VIRGINIS IMAGINEM

MIRACVLIS LVCÆ INSIGNEM

Carmen.

LVCAE Apud Vincentium Buſdrachium.
M. D. LXXXVIII.

Pro ara Virgini dicata.

PRÆBETE *hîc Mariæ lacrymas, date corda, precesq;*
Fundite, & è cælo munera reſpiciet.

S. B.

IN DEIPARAE VIRGINIS IMAGINEM MIRACVLIS LVCÆ INSIGNEM

Carmen.

GENTIS humanæ decus alma Virgo
Sic Patri ſummo placita inter omnes,
Vt ſacrum ditans vterum haud creata
Luce replerit.

Te Duce impuro licet ore puram
Audeo, & laudes meritas referre;
Tam'ne Lucenſi populo ſilerem
Numen amicum?
Voce nunc prima reſonant minores,
Omnis indulget numeris iuuentus,
Omnis & grates domus, omnis ætas
Laudibus addit.

Offerunt; ſertis cumulantq; ſerta;
Filio patriſ faciunt, honores
Nec capit ara.

Virginis nomen MARIÆ frequentant
Virgines, nuptæ, iuuenes, ſenesq;
Concinunt noſtras pia deprecare
O Dea culpas.

Tu Dei viui celebrare ſponſa,
Filij virgo ſine labe Mater,
Nataq; eiusdem; ſtupet vnde prorſus
Mundus vterq;.

Virga tu latis velut orta campis,
Flore quæ grates agit vna cælo,
Principis rerum properè in beatos
Ducitur hortos.

Porta quà immotis Deus ipſe clauſtris
Iuit, & ſolus redijt pudore
Integro, ô felix vteri Virago
Torq;, quaterq;.

Sanguine à ſummo data pura Iudæ,
Bis caput ſenis redimita ſtellis,
Sol nitens latè, ſpecioſa Luna,
Limen olympi.

Fœminæ lapſus reparare nata
Fraude deceptæ ſtygij Draconis;
Cuius infringens caput vlta priſcum
Diceris hoſtem.

Ante te culpas quoties gemiſco;
Viuida hæc, mirum, toties imago
Excit internos animi receſſus
Numine ſancto.
Impij ô felix (ita dicere auſim)
Culpa, quæ oſtento docuit latêre
Te Deam picta ſub imagine altè
Vindice dextra.
Tum pijs rebus vigilans Senatus
Munere hoc cunctis potior, ſecutus
Te triumphali, varioq; honore in
Æde locauit.
Sic patres noſtri crucis atq; vultus
A Deo donum meriti, fugarant
Quòd malam primi ex Italis Deorum
Relligionem.
Vecta es, vt priſcis fuit arca quondam
Fœderis: tu tu pretioſa Verbi
Arca, tu profers pretium, redemptus
Quo canit orbis.
Abſtrahor dum te tueor, recedit
Cura mortalis velut vmbra Sole.
Quis tua auelli cupiat ſacrata
Æde per æuum?
Has ſui oblitus iacet ante ſedes
Quiſq;, & in cælum rapitur videndo.
Quid tuos fiet ſuper aſtra quando
Viſet honores?

Diua tu præſens ades hîc, fideli
Semper exaudis agitata voto,
Mille iam acceptam referunt ſalutem,
Millia ſperant.
Gratiæ per te veniunt olympo
A ſinu regis pluuia perenni,
Quæ beat cunctos, ope præbet alta
Commoda vitæ.
Ambulant claudi, vegetantur artus,
Hoſpitem Dæmon fremitu relinquit,
Explicant neruos miſeri, videntq;
Lumine capti.
LVCA num ſiccis oculis tueri
Hæc potes? num cor gemitus negare?
Prima ne ceſſes ſcelera expiare,
Auſpice Diua.
Namq; ab externis reuerenter oris
Dona geſtantes properant Herruſci,
Iam Duces, Regesq; aderunt, & auro
Itali onuſti.
Nunc age ô virgo reminiſcere ortam
Sanguine è noſtro; ſubeat, quod orbis
Crimine infando pepulit Tonantem
Claudier in te.
Torqueas in nos benedicta ocellos,
Hoſtibus qui vel miſeranda nati
Vulnera, & plagas potuere ſacris
Cernere membris,

Diua ſi hîc quicquam tibi ceſsit vnquam
Dulce, per te, per genitum, ſinusq;
Quos tener fouit puer, & per alma
Vbera, quæ hauſit;
Perge Lucenſes miſerata amare,
Liberum ſerua populum; fidemq;
Augeas, firmes ſpem, in amore ceſſent
Deniq; cuncta.
Auferas bellum, rabiemq; ferri,
Et famem auertas maleſuadam; in hoſtes
Nominis CHRISTI miſerandæ peſtis
Tranſeat ira.
LVCA ſic Regi moderata Regum,
Luca Reginæ peramata tantæ,
Concipe ô rectos animos, te & olim
Inſere cælo.

DE CHRISTO CRVCI AFFIXO.

ASPICE quo ſceptro lætus, quo ſtemmate clarus,
Quo felix ſolio ſedit amictu Deus.
Aſpice vt inuitent pluuijs à pectore fletus
Flumina quæ CHRISTI membra cruoris habent.
Peccator lacrymis veniam quid poſcere ceſſas?
Non tua ſic CHRISTVS crimina fœda luit?
Qui cælum, ac terras fecit, qui ſidera calcat,
En eſt hîc pro te victima factus homo.

Permiſſu Superiorum.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google